

37. IV. I Ordets bokstavsmening är det Gudomligt sanna i sin fullhet, i sin helighet, och i sin kraft

Att det är i bokstavsmeningen som Ordet är i sin fullhet, i sin helighet, och i sin kraft beror på att de två föregående eller inre meningarna, som kallas den andliga och den himmelska mening- en samtidigt finns i den naturliga eller bokstavliga meningen. Detta har förklarats i # 31 här ovan. Men på vilket sätt de samtidigt finns där ska det nu sägas lite grand om.

38. I himlen och på jorden finns det en successiv ordning och en samtidig ordning. I den successiva ordningen efterträder och följer det ena efter det andra, från det högsta till det lägsta. Men i den samtidiga ordningen står det ena bredvid det andra, från den inre till det yttre. Den successiva ordningen är som en pelare med grader från det högsta till det lägsta, och den samtidiga ordningen är som en konstruktion sammansatt av koncentriska cirklar från mittpunkten till ytterkanten.

Och nu ska jag berätta hur den successiva ordningen blir till en samtidig ordning i det yttersta. Det ser ut så här: De översta delarna i den successiva ordningen blir de innersta delarna av den samtidiga ordningen, och de nedersta delarna i den successiva ordningen blir de yttersta delarna av den samtidiga ordningen. Jämförelsevis är det som att pelaren med graderna sjunker ner och blir en sammanhängande konstruktion i ett horisontellt plan. På så sätt bildas det samtidiga av det successiva, och det gäller i allt och varje enskild sak i den naturliga världen, och i allt och varje enskild sak i den andliga världen, ty överallt finns det ett första, ett mellanliggande och ett yttersta, och det första strävar efter och går genom det mellanliggande till sitt yttersta.

Och nu ska vi säga något om Ordet. Det himmelska, andliga och naturliga utgår från Herren i den successiva ordningen och är i det yttersta i den samtidiga ordningen. På så sätt finns Ordets himmelska och andliga mening samtidigt i dess naturliga mening. När man har förstått detta kan man se på vilket sätt Ordets naturliga mening, som är dess bokstavsmening, är grundval, behållare och fäste för dess andliga och himmelska meningar, samt hur det Gudomligt goda och det Gudomligt sanna är i sin fullhet, sin helighet och i sin kraft i Ordets bokstavsmening.

39. Av detta kan man konstatera att Ordet är själva Ordet i sin bokstavsmening, för inne i den finns ande och liv. Den andliga meningen är dess ande, och dess himmelska mening är dess liv. Det är därför som Herren säger, att ord som jag talar till er, de är ande och liv. Joh 6:63

Herren talade sina ord inför världen [och det gjorde han] i den naturliga meningen. Den andliga meningen och den himmelska meningen är inte Ordet förutan den naturliga meningen som är bokstavsmeningen, för de skulle vara som ande och liv utan en kropp, och de skulle – som redan sagts i # 33 – vara som ett palats som inte har någon grund att stå på.

40. Sanningarna i Ordets bokstavsmening är till en del inte nakna sanningar utan är skenbarheter av det sanna, eller som liknelser och jämförelser som har hämtats från sådana saker som finns i naturen, alltså som är lämpliga och anpassade för fattningsförmågan hos de till sinnet enkla och för barn. Men eftersom de är motsvarigheter, så är de ett mottag och en bön för det äkta sanna. De är liksom kärl som innesluter och behåller något, på samma sätt som en kristallbägare innesluter ädelt vin eller ett silverfat som innehåller god mat. Och de är på

samma sätt som kläder tjänar som beklädnad, som lindor gör för spädbarn eller vackra klänningar för en ungmö.

Det är också som kunskapsfakta hos den naturliga människan, som i sig omfattar förnimmelser av och böjelser för det sanna hos den andliga människan. Själva de nakna sanningarna, som innesluts, behålls, bekläds och innefattas [i bokstavsmeningen], finns i Ordets andliga mening, och själva de nakna godheterna finns i dess himmelska mening.

[2] Men det ska nu belysas från Ordet. Jesus sade:

”Ve er, skriftlärda och fariséer, som rengör utsidan av bägaren och fatet, men inuti är fulla av rofferi och omåttlighet. Du blinde farisé, gör först insidan av bägaren och fatet ren, så blir också utsidan ren.”

Matt 23:25,26

Här talade Herren genom de yttre tingen vars funktion är att vara behållare, och han sa då bägare och fat. Med bägaren förstås vin, och vin betyder det sanna i Ordet, och med fat förstås mat, och mat betyder det goda i Ordet. Gör insidan av bägaren och fatet ren innebär att med hjälp av Ordet rena de inre tingen hos människan, som hör till viljan och tänkandet, alltså till kärleken och tron. Att utsidan så också blir ren betyder, att rena blir också människans yttre ting, vilka är hennes gärningar och tal, eftersom dessa hämtar sitt väsen från de inre tingen.

[3] Och vidare sa han:

”Det var en viss rik människa, som var klädd i purpur och linne, och som roade sig praktfullt varje dag, och det var en viss fattig man som hette Lasarus, som blev kastad vid hans förgård, full av sår.” Luk 16: 19, 20

Även här talade Herren genom naturliga ting, som var motsvarigheter, och som innehöll andliga ting. Med den rika människa förstås det judiska folket, som kallas rikt eftersom de hade Ordet där det finns andlig rikedom. Purpur och linne som han var klädd i betyder Ordets goda och sanna, purpur det goda och linne det sanna. Roa sig praktfullt varje dag betecknar det nöje som det judiska folket hade av att ha Ordet och läsa det. Med den fattige Lasarus förstås hedningarna, som inte hade Ordet. Att de blev föraktade och bortstötta av judarna beskrivs av att Lasarus blev kastad vid den rike mannens förgård, full av sår.

[4] Att det är hedningarna som förstås med Lasarus beror på, att Herren älskade hedningarna, precis som han älskade Lasarus som han hade återuppväckt från de döda, Joh 11:3,5,36, och kallade sin vän, Joh 11:11, och som satte sig till bords med honom, Joh 12:2. Av dessa två ställen är det tydligt att sanningarna och godheterna i Ordets bokstavliga mening är som kärll och som kläder för det nakna sanna och goda, som ligger dolda i Ordets andliga och himmelska mening.

41. Eftersom Ordet är sådant i bokstavsmeningen, så följer att de som är uppfyllda av gudomliga sanningar och tror att Ordet i sitt inre är gudomligt och heligt, och än mer de som tror att Ordet är sådant på grund av den andliga och himmelska meningen, så läser de Ordet i ett tillstånd av upplysning från Herren, och de ser gudomliga sanningar i det naturliga ljuset. Det är nämligen så, att himlens ljus som Ordets andliga mening är i, strömmar in i det naturliga ljuset, som Ordets bokstavsmening är i, ger upplysning åt människans förståndsförmåga, som kallas det förnuftiga, och gör så att den ser och bekräftar gudomliga sanningar både där de finns och där de är dolda. Dessa sanningar strömmar med himlens ljus in hos somliga, ibland även när de inte vet om det.

42. Eftersom vårt Ord i sin innersta härd, är som en låga som från den himmelska meningen, värmer oss, och i sin mellersta härd är som ett ljus som från den andliga meningen upplyser oss, så blir Ordet i sin yttersta härd, som är den naturliga mening, där de båda inre meningarna finns, en rubin och en diamant – en rubin från den himmelska lågan och en diamant från det andliga ljuset. Eftersom Ordet i bokstavsmeningen på grund av sin genomskinlighet är sådant, så avses Ordet i denna mening med grundvalen till det Nya Jerusalems murar, med Urim och Tumim på Arons efod, med Edens lustgård där kungen av Tyrus hade varit, samt med tabernaklets förhängen och omhängen, och med det yttre av Jerusalems tempel. Och när Herren blev förklarad förstås Ordet i själva sin härlighet.⁴

43. Att sanningarna i Ordets bokstavsmening menas med grundvalen till det Nya Jerusalems murar i Uppenbarelsebokens kap 21

Av det är så följer av att med det Nya Jerusalem förstås den nya församlingen med hänsyn till läran, vilket har visats i Läran om Herren # 62, 63. Därför kan muren och murens grundstenar inte betyda något annat än det yttre av Ordet som är bokstavsmeningen. För det är så, att det är ur den som läran kommer, och det är genom läran som församlingen blir till. Läran är alltså som en mur med sina grundstenar som innesluter och skyddar staden. Vi läser följande om det Nya Jerusalems mur och dess grundstenar i Uppenbarelseboken:

”Ängeln mätte upp staden Jerusalems mur till 144 alnar, som är efter människans mått, som också är änglars. Och muren hade tolv grundstenar och alla var prydda med ädelstenar. Den första grundstenen var en jaspis, den andra en safir, den tredje en kalcedon,

4 Matt 17

den fjärde en smaragd, den femte en sardonyx, den sjätte en karneol (Fotnot Latin: sardius)⁵, den sjunde en krysolit, den åttonde en beryll, den nionde en topas, den tionde en krysoptas, den elfte en hyacint och den tolfte en ametist.” Upp 21:17-20

Talet 144 betecknar allt det sanna och goda i kyrkan som kommer från läran som i sin tur är tagen ur Ordets bokstavsmening, och tolv betyder samma sak. Människan betecknar ett rätt förstånd, och ängel det gudomligt sanna som leder till detta förstånd. Med måttet anges av vilket slag de är, med muren och grundstenarna Ordets bokstavsmening, och ädelstenarna det sanna och goda i Ordet i sin bestämda ordning från vilka läran kommer och från den kyrkan.

44. Att det sanna och goda i Ordets bokstavsmening menas med Urim och Tumim

Urim och Tumim fanns på Aarons efod och genom hans prästämbete förebildades Herren med hänsyn till det Gudomligt goda och frälsningsverket. Genom prästämbetets eller helighetens kläder förebildades det Gudomligt sanna från det Gudomligt goda. Efoden förebildade det Gudomligt sanna i sitt yttersta, alltså Ordet i bokstavsmeningen, för det är detta som är det Gudomligt sanna i sitt yttersta, vilket har nämnts ovan. Därför förebildade de tolv ädelstenarna – med namnen på Israels tolv stammar – som fanns på Urim och Tumim, det Gudomligt sanna från det Gudomligt goda samlat till en enhet.

[2] Vi läser om dessa saker enligt följande hos Moses:

”De skall göra efoden av guld och av mörkblått, purpurrött och karmosinrött garn och tvinnat fint lingarn. Sedan skall du göra

⁵ Latin: sardius

en bröstsköld för domsutslag på samma sätt som efoden. Du skall sätta in den i infattade stenar, i fyra rader: i första raden en karneol, en topas och en smaragd, i andra raden en krysopras, en safir och en diamant, i tredje raden en hyacint, en agat och en ametist och i fjärde raden en beryll, en onyx och en jaspis. Dessa stenar skall vara tolv efter namnen på Israels söner. Ingraveringen på sigillet skall vara så att varje sten skall bära namnet på en av de tolv stammarna. Och Aron skall bära namnen på Israels söner i domsskölden över sitt hjärta när han går in inför Herren ansikte.”
 2 Mos 28:6, 15-21, 29-30

[3] Det som förebildades av Arons kläder, hans efod, livrock, mantel, turban och bälte, återfinns där ovanstående kapitel förklaras i Arcana Cœlestia. Där framgår det att efoden förebildar det Gudomligt sanna i det yttersta, och att ädelstenarna där förebildar sanningar som lyser från det goda. De tolv ädelstenarna förebildar alla yttre sanningar som lyser från kärlekens goda i sin rätta ordning. Israels tolv stammar förebildar allt som har med kyrkan att göra, och bröstskölden det Gudomligt sanna som kommer från det Gudomligt goda. Urim och Tumim förebildar strålglansen från det Gudomligt sanna som kommer från det Gudomligt goda i det yttersta, där urim på änglarnas språk betyder lysande eld och tumim strålglans, och på hebreiska betyder det senare redlighet. Där, i Arcana Cœlestia, visades också, att det var där som svaren gavs genom ljusets variationer och samtidigt av en ljudlös förnimmelse eller av en levande röst, eller på andra sätt.

[4] Av dessa saker kan vi konstatera att dessa ädelstenar också förebildar sanningar som kommer från det goda i Ordets yttersta mening. Och detta är det enda sättet på vilket svar ges från himlen, eftersom det är i den meningen som det utgående

Gudomliga är i sin fullhet. Att ädelstenar och diadem betecknar gudomliga sanningar i sitt yttersta uttryck, som är sanningar i Ordets bokstavsmening, blev klart och tydligt för mig när jag i den andliga världen såg änglarna beklädda med ädelstenar och diadem, och också såg dem i deras skrin. Jag fick också veta att de motsvarade sanningar i det yttersta, ja, också att det är denna motsvarighet som gör att de existerar och att de ser ut som de gör. Eftersom det är detta som ädelstenar och diadem betecknar, så fick också Johannes se dem:

- på drakens huvud, Upp 12:3
- på vilddjurets horn, Upp 13:1
- och ädelstenar över skökan på det scharlakansröda vildjuret, Upp 17:4

Han såg dem där, eftersom de betecknade dem i den kristna världen som hade Ordet.

45. Att sanningarna i Ordets bokstavsmening förstås med ädelstenarna i Edens lustgård, som kungen av Tyrus, enligt Hesekiel, hade varit i. Vi läser i Hesekiel:

”Du, konung i Tyrus, Du beseglade ditt fulla mått, du var full av visdom och fullkomlig i skönhet. I Eden, Guds lustgård, var alla slags ädelstenar ett täckelse för dig: rubin, topas och diamant, beryll, onyx och jaspis, safir, krysoptas och smaragd, och guld.”

Hes 28:12,13

I Ordet betecknar Tyrus insikter om det sanna och det goda, konung kyrkans sanningar, Edens lustgård, visdom och förståndighet från Ordet. Ädelstenarna betecknar sanningar som lyser av det goda, och dessa finns i Ordets bokstavsmening.

Och eftersom det är dessa som avses med stenarna, så sägs det att de är ett tackelse för honom. Av ett tidigare avsnitt - # 33 – framgår det att bokstavsmeningen fungerar som ett tackelse för Ordets inre delar.

46. Att Ordets bokstavsmening förstås med tabernaklets tygvåder och förhängen

Himlen och kyrkan förebildas av tabernaklet, och därför visades planen för det av Jehovah uppe på Sinais berg. Det innebär att allting som fanns i tabernaklet – som ljusstaken, det gyllene rökelsealtaret, och bordet där skådebröden låg – förebildade och därför betecknade himlens och kyrkans heliga ting. Så det allra heligaste, där förbundsarken fanns, förebildade och betecknade därmed det innersta av himlen och kyrkan. Och själva Lagen som skrivits på två stentavlor och som låg innesluten i arken betecknade Herren när det gäller Ordet. Eftersom nu det yttre hämtar sitt väsen från det inre, och båda dessa från det innersta, som i tabernaklet var Lagen, så förebildar och betecknar allt som fanns i tabernaklet alla heliga ting i Ordet.

En följd av detta är att de yttre delarna av tabernaklet som var tygvåderna och förhängena, alltså höljet och behållaren, betecknade det yttre av Ordet, vilket är det sanna och goda i bokstavsmeningen. Eftersom det är detta som betecknades, så gjordes alla tygvåder och förhängen av vävt linne, blått och purpurrött och dubbelfärgat scharlakansrött med keruber. 2 Mos 26:1,31,36

Vad tabernaklet och allt som fanns inom det förebildade och betecknade i allmänhet och i varje detalj återfinns där ovanstående kapitel i 2 Mosebok förklaras i Arcana Coelestia. Där har det visats att tygvåderna och förhängena förebildade det yttre

av himlen och kyrkan, vilket också är det yttre av Ordet. Vidare så betecknar vävt linne sanning från ett andligt ursprung, blått sanning från ett himmelskt ursprung, purpurrött det himmelskt goda, dubbelfärgat scharlakansrött det andligt goda, och keruber betecknar vakter över Ordets inre.

47. Att det yttre av Jerusalems tempel förebildar Ordets yttre som är bokstavsmeningen

Det beror på att samma sak förebildas av templet som av tabernaklet, nämligen himlen och kyrkan och därmed också Ordet. Att Jerusalems tempel betecknade Herrens Gudomligt mänskliga, lär han själv ut i Johannes:

”Lös upp detta tempel, så skall jag uppväcka det på tre dagar. Han talade om sin kropps tempel.” Joh 2:19,21

Där det är Herren som avses så avses också Ordet, eftersom Herren är Ordet.

Eftersom nu de inre delarna av templet förebildade himlens och kyrkans företeelser och därför också Ordet, så förebildade och betecknade dess yttre delar himlens och kyrkans yttre delar, och därför också Ordet som är bokstavsmeningen. Det vi läser om templets yttre delar låter så här:

”Det byggdes av hel sten, inte huggen sten, och av cederträ inuti, och alla dess väggar var inuti prydda med utskurna bilder i form av keruber, palmer och öppna blommor, och golvet var överdraget med guld.” 1 Kon 6:7,29,30

Allt detta förebildar också Ordets yttre som är bokstavsmeningens heliga ting.

48. Att Herren, när han blev förklarad, förebildade Ordet i sin härlighet

Vi läser följande om när Herren inför Petrus, Jakob och Johannes blev förklarad:

”Hans ansikte lyste som solen, och hans kläder blev vita som ljuset. Moses och Elias sågs tala med honom, och ett lysande moln sänkte sig ner över lärjungarna, och ur molnet hördes en röst som sade: ”Denne är min älskade son. Lyssna till honom!” Matt 17:1-5

Jag har blivit undervisad om, att Herren då förebildade Ordet. Ansiktet som lyste som solen förebildade hans Gudomligt goda, kläderna som blev vita som ljuset hans Gudomligt sanna. Moses och Elias förebildade Ordets historiska och profetiska delar – Moses Ordet som skrevs av honom och i största allmänhet de historiska delarna av Ordet – och Elias Ordets profetiska delar. Det lysande moln som sänkte sig ner över lärjungarna förebildade Ordets bokstavsmening. Därför hördes där en röst som sade, att Denne är min älskade son. Lyssna till honom! Det är nämligen så, att alla yttranden och svar från himlen inte görs annat än genom de yttersta ting som är Ordets bokstavsmening, för då görs det i fullhet från Herren.

49. Fram tills nu har jag visat att Ordet i den naturliga meningen, som är bokstavsmeningen, är i sin helighet och i sin fullhet. Nu ska jag säga något om att Ordet i denna mening också är i sin kraft. Hur stor och av vilket slag kraften hos det Gudomligt sanna är i himlen och också på jorden framkommer av det som jag har berättat i verket Himmel och helvete i kapitlet om kraften hos himlens änglar, # 228 – 233. Kraften hos det Gudomligt sanna är i första hand till för att motverka det falska och onda, alltså motarbeta helvetet. Dessa måste vi

slå tillbaka med sanningar från Ordets bokstavsmening. Det är också genom sanningarna hos människan som det finns kraft från Herren att frälsa henne, för det är med hjälp av sanningarna i Ordets bokstavsmening som människan omdanas och blir pånyttfödd. Det är då hon blir uttagen ur helvetet och införd i himlen. När det gäller det Gudomligt mänskliga så tog Herren också till sig denna kraft efter att han hade uppfyllt allt i Ordet ända till det yttersta där. Därför sade Herren till översteprästen, när han genom korslidandet skulle fullborda det sista:

”Från och med nu kommer ni att få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma på himlens skyar.” Matt 26:64;
Mark 14:62

Människosonen är Herren med hänsyn till Ordet, himlens skyar är Ordets bokstavsmening, att sitta på Guds högra sida betyder allmakt genom Ordet, vilket också Markus 16:19 syftar på. Herrens kraft från det sanna I det yttersta förebildades av nasirerna i den judiska kyrkan, och också av Simson, om vilken det sägs att han var en nasir från moderlivet och att hans kraft satt i hans hår. Nasirerna och nasiratet betecknades också av hår. Att hans kraft satt i håret avslöjade han själv med följande:

”Ingen rakkniv har kommit på mitt huvud, för jag är en nasir sedan jag var i moderlivet. Om man rakar [av mig håret], viker min styrka ifrån mig, och jag blir svag som vilken annan människa som helst.” Dom 16:17

Om man inte vet vad som betecknas med huvud i Ordet, kan ingen förstå varför nasiratet – vilket är vad håret betecknar – instiftades, eller vad orsaken var till att Simsons styrka satt i hans hår. Huvud betecknar himmelsk visdom, som Herren genom

den Gudomliga sanningen ger till änglar och människor. Därför betecknar håret på huvudet himmelsk vishet i det yttersta, och även det Gudomligt sanna i det yttersta.

Eftersom detta på grund av motsvarighet med himlen var det som hår betecknade, så fanns en stadga för nasirerna att:

”de inte skulle raka håret på sitt huvud, eftersom detta är Guds nasirat på deras huvud.” 4 Mos 6:1-21

Och det fanns också en stadga för översteprästen och hans söner att:

inte raka sitt huvud, för att de inte skulle dö och hela Israels hus skulle drabbas av vrede. 3 Mos 10:6

Eftersom håret på grund av denna beteckning – som grundar sig på motsvarighet – var så heligt, så beskrivs också Människosonen, som är Herren med hänsyn till Ordet, med avseende på hans hår, nämligen:

- Att det var som vit ull, som snö. Upp 1:14
- Och samma sak gällande den Gamle av dagar i Dan 7:9.
- Man kan också se lite om denna sak i # 35 här ovan.

Sammanfattningsvis kan då sägas att det Gudomligt sannas kraft, eller Ordets kraft, finns i bokstavsmeningen därför att Ordet där är i sin fullhet, och därför att i den meningen befinner sig samtidigt både änglarna i Herrens två riken och människorna.

50. Kyrkans lära skall hämtas från och bekräftas av Ordets bokstavsmening

Det föregående kapitlet visade att Ordet i bokstavsmeningen

är i sin fullhet, sin helighet och i sin kraft. Eftersom Herren är Ordet – för han är allt som tillhör Ordet – så följer att Herren i den meningen är som mest närvarande, och att han med den som utgångspunkt undervisar och upplyser människan. Men detta ska jag nu visa i följande ordning:

1. Utan läran går det inte att förstå Ordet
2. Kyrkans lära skall hämtas från och bekräftas av Ordets bokstavsmening
3. Det Gudomligt sanna, som läran ska höra ihop med, visar sig inte för några andra än dem som är i upplysning från Herren.

51. 1. Utan läran går det inte att förstå Ordet

Det beror på att Ordet i bokstavsmeningen uteslutande är skrivet med motsvarigheter med avsikten att det andliga och det himmelska samtidigt ska finnas inom bokstavsmeningen, så att vartenda ord kan vara en behållare och ett stöd för dem. Det är därför som det på vissa ställen i bokstavsmeningen i stället för nakna sanningar finns de som är beklädda och som kallas för skenbara sanningar. Det finns många sådan som är anpassade efter enkla människors fattningsförmåga, som inte lyfter tankarna över det som de ser med ögonen. Det finns också sådana som ser ut som motsägelser, trots att det inte finns några motsägelser när Ordet ses från sitt eget ljus. Sedan finns det vissa ställen hos profeterna där namn sammanställda på platser och personer där det inte går att utläsa någon som helst mening. Titta till exempel på de som tagits med i # 15 här ovan. Eftersom Ordet i bokstavsmeningen ser ut på det sättet, kan vi dra slutsatsen att det inte går att förstå den meningen utan en lära.

Men låt exempel belysa detta. Det sägs att Jehovah ångrar sig, 2 Mos 32:12,14; Jona 3:9; 4:2, men det sägs också att Jehovah

inte ångrar sig, 4 Mos 23:19; 1 Sam 15:29. Utan en lära stämmer dessa saker inte överens.

Det sägs att Herren hemsöker fädernas missgärning på sönerna till tredje och fjärde släktledet. 4 Mos 14:18, men det sägs också att fadern inte skall dö på grund av sin son, och inte sonen på grund av sin fader, utan var och en skall dö i sin egen synd. 5 Mos 24:16. Med hjälp av läran blir det en överensstämmelse och inte en motsägelse. Jesus sade:

”Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er. Var och en som ber, den ska få, och den som söker, den ska finna, och för den som bultar ska det öppnas.” Matt 7:7,8

Utan en lära skulle vi kunna tro att alla ska få det som de ber om, men med hjälp av läran bildar vi den tron att allt vad människan ber om inte med sig själv som utgångspunkt utan från Herren, så får hon det. Det är ju så Herren lär oss om den saken:

”Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det.” Joh 15:7

Herren sade så här:

”Saliga är de fattiga, ty dem tillhör Guds rike.” Luk 6:20

Utan en lära kan man tänka att himmelriket är till för de fattiga men inte för de rika, men läran förklarar vad fattig i anden betyder, för Herren säger, att

”Saliga är de som är fattiga i anden, ty dem tillhör himmelriket.”
Matt 5:3

Herren sade:

”Döm inte, så blir ni inte dömda. Med den dom som ni dömer med skall ni bli dömda.” Matt 7:1,2; Luk 6:37

Utan läran kan detta leda till att man bekräftar, att man inte får säga om ondskan att den är ond, alltså att man inte får fälla domen över den onde att han är ond. Men med hjälp av läran är det tillåtet att döma, men det ska vara rättvist, för Herren säger:

”Döm en rättfärdig dom.” Joh 7:24

Jesus sade:

”Men låt ingen kalla er mästare, ty en är er Mästare, Kristus. Ni skall inte heller kalla någon på jorden er fader, ty en är er Fader, han som är i himlen. Ni skall inte låta någon kalla er lärare, ty en är er lärare, Kristus.” Matt 23:8-10

Utan läran skulle det bli att man inte får kalla någon för mästare, fader eller lärare, men med hjälp av läran får man veta att det är tillåtet i den naturliga meningen men inte i den andliga. Jesus sade till sina lärjungar:

”När Människosonen sätter sig på sin härlighets tron, då skall också ni sitta på tolv troner och döma Israels tolv stammar.” Matt 19:28

Man kan av dessa ord dra slutsatsen att också Herrens lärjungar kommer att döma, trots att de inte kan döma någon. Läran kommer därför att uppenbara den hemligheten genom det faktum att det endast är Herren som ska döma och som kan döma, eftersom han är allvetande och känner allas hjärtan. Till denna

hemlighet hör också att vi ska förstå hans tolv lärjungar som en bild av kyrkan med allt sitt sanna och goda, vilket är det som kyrkan får från Herren genom Ordet. Allt detta gör att slutsatsen från läran är att det är det sanna och det goda som ska döma var och en enligt Herrens ord hos Johannes 3:17, 18; 12:47, 48.

Den som läser Ordet utan en lära förstår inte på vilket sätt de saker, som sägs hos profeterna om det judiska folket och Jerusalem, hänger ihop med att kyrkan ska förbli hos det folket och ha sitt säte i den staden i all evighet. Det framgår av följande citat:

”Herren Sebaot skall besöka sin hjord, Juda hus, och han skall sätta dem som en ärans häst i striden. Från honom kommer hörnstenen, från honom kommer stödjepinnen, från honom kommer stridens båge,” Sak 10:3,4

”Se, jag kommer och skall bo mitt ibland dig. Och Herren skall göra Juda till arvedel och skall åter välja ut Jerusalem. Sak 2:10 – 12⁶

”Det skall ske på den dagen, att bergen skall droppa vin, och kullarna flyta av mjölk. Och Juda skall vara för evigt, och Jerusalem från släkte till släkte.” Joel 3:18-20⁷

”Se, dagar skall komma, då jag skall beså Israels hus och Juda hus med människors säd, med vilka jag skall sluta ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus. Och förbundet är detta: Jag skall lägga min lag i deras mitt och skriva den på deras hjärtan, och jag skall vara deras Gud och de skall vara mitt folk.” Jer 31:27,31,33.

6 Grundtexten har 2:14 – 16

7 Grundtexten har 4:18 – 20

På den tiden skall tio män, av alla språk och folk, gripa tag i mantelfällen på en judisk man och säga: Låt oss gå med er, för vi har hört att Gud är med er. Sak 8:23

Samma sak gäller i Jes 44:24,26; 49:22,23; 65:9; 66:20,22; Jer 3:18; 23:5; 50:1,19,20; Nahum 2:1; Mal 3:4, där dessa ställen handlar om Herrens ankomst och att det är detta som då ska ske. Men på flera andra ställen sägs motsatsen, och här tar vi endast med några stycken:

”Jag skall dölja mitt ansikte för dem; Jag skall se vad deras efterkommande kommer att bli, för de är ett förvänt släkte, söner i vilka det inte finns någon trofasthet. Jag skulle säga: Jag ska kasta dem i de yttersta hörnen, jag ska göra så att minnet av dem upphör för människan. Ty nationen gick under i sina råd, och det fanns inget förstånd hos dem. För av Sodoms vinstock är deras vinstock och [de är] av Gomorras åker; dess druvor är giftiga druvor; klasarna är bitterhet för dem. Deras vin är drakarnas gift och ormens grymma etter. Är den inte undangömd hos mig, förseglad i mina förråd? Hämnaden och vedergällningen är min.” 5 Mos 32:20-35

Dessa saker har sagts om det folket, och på andra ställen sägs liknande saker som i Jes 3:1,2,8; 5:3-6; 5 Mos 9:5,6; Matt 12:39; 23:27,28; Joh 8:44, och överallt i Jeremia och Hesekiel.

Men dessa saker, som framstår som motsägelsefulla, kommer med hjälp av läran att framstå som överensstämmande, eftersom den säger att Israel och Juda i Ordet inte betyder Israel och Juda, utan kyrkan i båda bemärkningarna, i den ena att den är ödelagd och i den andra att den ska upprättas av Herren. Det finns andra liknande saker i Ordet, av vilka det tydligt framgår att man inte kan förstå Ordet utan en lära.

52. Vi kan av dessa saker se, att de som läser Ordet utan en lära, eller som inte hämtar läran ur Ordet, befinner sig i mörker vad gäller sanningen. Deras sinnen är dessutom vacklande och utan fast grund och därför benägna att ta fel och lätt hamna i kätterska tankar som de, om de strävar efter gunst eller auktoritet, också omfamnar så länge ryktet inte äventyras. Det är nämligen så, att för dem är Ordet som en ljushållare utan ljus, och de ser så att säga i skuggan många saker, och ändå ser de knappt någonting, för det är bara läran som lyser upp. Jag såg många som blev undersökta av änglarna och då uppdagades, att de kunde bekräfta vad de ville från Ordet, och att de bekräftar det som hör till egenkärleken och kärleken hos dem som de gynnar. Och så jag såg dem stå där utan kläder, vilket är ett tecken på att de helt saknar sanning. Kläder står där för sanningar.

53. **2. Kyrkans lära skall hämtas från och bekräftas av Ordets bokstavsmening**

Det beror på att det är där och ingen annanstans som Herren är närvarande hos människan och upplyser henne och undervisar henne om kyrkans sanningar. Dessutom är det så att Herren aldrig verkar annat än i fullhetens tillstånd, och Ordet i bokstavsmeningen är Ordet i sin fullhets tillstånd. Detta kan man se här ovan. Detta är förklaringen till att läran ska hämtas från bokstavsmeningen.

54. Det är med hjälp av läran som vi förstår Ordet, men dessutom gör den så att det liksom lyser. Det beror på att Ordet utan lära inte går att förstå och i så fall skulle vara som en ljusstake som saknar ljus. Det har förklarats tidigare. Med läran däremot går det att förstå Ordet och det är då som en ljusstake med ett tänt ljus. Vi ser då mer än vi såg tidigare, och vi förstår det som vi inte förstod tidigare. Det som verkar

oklart och motstridigt ser inte läsaren och hoppar därför över det, eller ser det men förklarar det så att det passar med läran. Erfarenheten inom den kristna världen vittnar om, att det är ur lärans perspektiv som Ordet betraktas och också förklaras. För det är ju så att alla protestanter betraktar Ordet från sin lära och förklarar det enligt den. På samma sätt är det med dem som hör till påvekyrkan, som betraktar Ordet från sin lära och förklarar det enligt den. Ja faktiskt så gör judarna samma sak – betraktar Ordet från sin lära och förklarar det enligt den. Detta innebär att man ser det som är falskt från en falsk lära och det som är sant från en sann lära. Slutsatsen av detta är att en sann lära är som ljus i mörker eller som en vägskylt på vägarna. Men det är inte bara så att läran ska hämtas ur Ordets bokstavsmening, utan den ska också bekräftas av den. Det är nämligen så, att om den inte bekräftas av bokstavsmeningen, så skulle lärans sanna se ut som att den bara skulle innehålla människans egen intelligens och inte Herrens Gudomliga vishet. Då skulle läran vara som ett hus som svävade i luften utan att stå på marken och skulle därför inte ha någon grund.

55. Det är också så att det äkta sannas lära i sin helhet kan hämtas ur Ordets bokstavsmening. Det beror på att Ordet i den meningen kan liknas vid en människa som är fullt påklädd men där ansiktet och händerna är nakna. Allt som hör till människans liv, det vill säga det som har att göra med hennes frälsning, är nakna sanningar i Ordet. De övriga är klädda, men bland de som är klädda finns på många ställen de som är genomskinliga liksom när man ser ett ansikte genom en tunn slöja. Dessutom är det så, att när sanningarna älskas så förökas de, och av den kärleken blir de ordnade, vilket gör att de skiner klarare och klarare genom kläderna och så träder fram. Men detta sker också tack vare läran.

56. Man skulle kunna tro att det äkta sannas lära kan tas fram med hjälp av Ordets andliga mening som går att få fram genom kunskapen om motsvarigheter. Men läran erhålls inte med hjälp av den andliga meningen utan blir bara belyst och bestyrkt av den. Ty enligt förklaringen i # 26 här ovan kommer ingen åt Ordets andliga mening från motsvarigheter, såvida han inte först besitter äkta sanningar från läran. Om man inte först besitter äkta sanningar från läran, kan man med hjälp av några bekanta motsvarigheter förfalska Ordet genom att sammanbinda och förklara dem för att bekräfta det som redan från början sitter fast i tänkandet. Dessutom ges inte den andliga meningen till någon annat än av Herren själv, och den bevakas av honom själv på samma sätt som himlen bevakas, för inuti den meningens finns himlen. Därför är det viktigt att människan studerar Ordet i bokstavsmeningen, för det är bara därifrån som läran ges.

57. 3. Det Gudomligt sanna, som läran ska höra ihop med, visar sig inte för för några andra än dem som är i upplysning från Herren

Upplysningen kommer enbart från Herren och den kommer till dem som älskar sanningar därför att de är sanningar, och som använder dem till nytta i livet. Inga andra tar emot upplysning genom Ordet. Upplysningen kommer enbart från Herren därför att Herren finns i alla delar av Ordet. Att upplysningen bara kommer till dem som älskar sanningar därför att de är sanningar, och som använder dem till nytta i livet, beror på att sådana är i Herren och Herren är i dem, ty Herren är sitt eget Gudomligt sanna. När någon älskar detta därför att det är det Gudomligt sanna – och älskas gör det när det blir till nytta – då finns Herren genom detta hos människan. Dessa saker undervisar Herren också om hos Johannes:

”Den dagen skall ni förstå att ni är i mig och jag i er. Den som har mina bud och gör dem, den älskar mig, och jag skall älska honom och visa mig själv för honom, och jag skall komma till honom och ta min boning hos honom.” Joh 14:20, 21, 23

Och enligt Matteus:

”Saliga är de renhjärtade, ty de ska se Gud.” Matt 5:8

Det är dessa som får upplysning när de läser Ordet, och Ordet är för dem lysande och genomskinligt.

58. Att Ordet för dem är lysande och genomskinligt beror på att i varje liten del av Ordet finns den andliga såväl som den himmelska meningen, och de är i himlens ljus. Därför är det genom dessa två meningar och deras ljus som Herren strömmar in i den naturliga meningen med dess ljus, som finns hos människan. Från en inre förnimmelse bejakar människan på så sätt det sanna, och ser det i sin tanke. Detta sker så ofta som hon har en böjelse för det sanna för det sannas egen skull. Ty från böjelsen kommer förnimmelsen, och från förnimmelsen uppstår tanken, och därifrån kommer ett bejakande som vi kallar tro. Men jag kommer att säga mer om dessa saker i ett kommande avsnitt som handlar om förbindelsen mellan Herren och människan med hjälp av Ordet.

59. Det som för dem är det viktigaste är att ta fram läran ur Ordets bokstavsmening. På så sätt tänder de en lampa åt sig för fortsatta framsteg. Efter att läran sedan är framtagen och lampan är tänd, så är det från läran de ser Ordet. De som däremot inte tar fram någon lära åt sig, de frågar sig först och främst om läran, som de har fått av andra och som är allmänt

godtagen, överensstämmer med Ordet. Till de saker som de är överens med ger de sitt bifall, och till de som de inte är överens med, ger de inte sitt bifall. Det är så de får sin lära och genom läran sin tro. Men så blir det bara för dem som – eftersom de inte är förledda av världsliga sysselsättningar – har förmågan att se. De får upplysning av Herren, om de älskar sanningarna därför att de är sanningar och tillämpar dem så att de blir till nytta i livet. Andra vars liv i någon mån styrs av sanningar kan lära sig av dem som nämndes dessförinnan.

60. Det är raka motsatsen för dem som läser Ordet utifrån en falsk religions lära. Än värre är det för dem som bekräftar denna lära med hjälp av Ordet för sin egen äras skull eller för världslig rikedom skull. För dem är Ordets sanna liksom i nattlig skugga och det falska liksom i dagsljus. De läser det sanna men ser det inte, och om de ser en skymt av det, så förfalskar de det. Det är om dem som Herren säger, att de har ögon utan att se, och öron utan att förstå. Matt 13:14,15

Det är nämligen så, att ingenting förblindar människan mer än hennes egenjag och bekräftandet av det som är falskt. Människans egenjag är kärlek till sig själv, av vilket följer högmod över den egna intelligensen. Bekräftande av det som är falskt är som mörker som ger sig ut för att vara ljus. Ljuset hos dessa är enbart ett naturligt ljus, och deras syn är som någon som ser spöken bland skuggorna.

61. Jag fick tillåtelse att tala med många efter döden som trodde att de skulle komma att lysa som stjärnor i himlen, eftersom de – som de sa – hade hållit Ordet för heligt, hade läst det många gånger och hade samlat många saker från det, varigenom de bekräftade dogmerna i sin tro. Fördens skull hyllades de

i världen som lärda, vilket fick dem att tro att de skulle komma att bli Mikael- och Rafaelänglar. [2] Men det var flera av dem som blev undersökta angående vilken sorts kärlek de hade haft som utgångspunkt för att studera Ordet. Då upptäcktes det att några drevs av kärleken till sig själv för att framstå som stora i världen och vördas som de främsta inom församlingen. Andra däremot drevs av kärleken till världen för att vinna rikedom. När undersökningen av dem gjordes om vad de kunde från Ordet, upptäcktes det att de inte kände till en enda äkta sanning däri-från utan bara sådana som kallas förfalskade sanningar men som i sig är rena falskheter. De fick då veta, att det var på det sättet för dem, eftersom de hade haft sig själva och världen som ändamål, eller vilket är detsamma, kärleken till dessa saker, och inte Herren och himlen. Det är nämligen så, att när den som läser Ordet har det själviska och världsliga som ändamål, så fastnar deras tänkande i det som hör till dem själva och till världen. Då tänker de konstant utifrån sitt egenjag, som befinner sig i mörker med avseende på allt som har med himlen att göra. I ett sådant tillstånd kan människan inte föras ut ur sitt egenjag och så lyftas upp i himlens ljus, och därmed kan hon inte ta emot någon inströmning från Herren genom himlen.

[3] Jag såg också hur de togs emot i himlen, men när de undersöktes där och det visade sig att de var utan sanningar, så kastades de ned. Men de förblev ändå i sin högmodiga känsla att de hade förtjänat himlen. Det är på ett helt annat sätt med dem som hade studerat Ordet utifrån böjelsen att lära känna sanningen därför att den är sanning och för att den tjänar det som är till nytta i livet, och detta inte bara för dem själva utan också för sin nästa. Jag såg dem lyftas upp i himlen och därmed upp i det ljus där det Gudomligt sanna bor, och samtidigt upphöjdes de då till änglavisheten och till dess fröjd som är det eviga livet.